

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sol Triplex In Eodem Universo

Hermann, Amand

Sultzbaci, 1676

Quæstio Prima. An in Universo dentur Angeli?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95850](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95850)

DISPUTATIO I.

DE NATURA ANGELORUM SECUNDUM SE.

QUÆSTIO I.

An in Universo dentur Angeli?

I. Dantur Angeli.
 Respondeo ad Quæstionem, & intelligendo per Angelum Creaturam aliquam nullo sensu perceptibilem.

Dico I. Affirmative, id est esse de fide. Ita communissima contra Atheos, qui sicut Deum sic quoque omnem spiritum negant, & Sadducæos dicentes: Non esse Resurrectionem, neque Angelum, neque spiritum, Act. 23.

Et probatur primò ex Scriptura, quæ frequentissimè tum in antiquo, tum novo Testamento Angelorum mentionem facit, ut Angelus, qui loquebatur in me, & volavit Angelus ad me, Isaia 1. Angelus suus mandavit Deus de te, Pl. 90. Qui facit Angelos suos spiritum, Pl. 103. Angeli eorum semper videntur faciem Patris mei, qui in Cælis est, Matth. 18.

II. Probatur ex Patribus.

Probatur secundò ex Patribus, Augustino in Enarr. in Pl. 103. dicente: *Quantum non videmus apparitionem Angelorum, abscondita enim est ab oculis nostris, & est in quadam Republica magna Imperatoris Dei, tamen esse Angelos novimus ex fide. Quòd autem per Angelos intelligat spiritus aliquos, id clarè docet concione primà in eandem Pl. 103. his verbis: Spiritus Angeli sunt, & cum spiritus sunt, non sunt Angeli; cum verò mittuntur Angeli sunt: Angelus enim officii nomen est, non natura. Quævis nomen huius naturæ spiritus est; quævis officium, Angelus est. Ex eo, quod est, spiritus est, ex eo, quod agit, Angelus est. Et lib. 15. Civit. cap. 23. ait: Scriptum est, qui facit Angelos suos spiritus, id est, eos, qui naturà spiritus sunt, facit esse Angelos suos, in iungendo eis officium nuntiandi. Qui enim Græcè ἄγγελος dicitur, quod nomen Latinà declinatione Angelus perhibetur, Latinà linguà Nuntius interpretatur.*

III. Item ex D. Bernardo.

Probatur etiam ex D. Bernardo lib. 5. de Consideratione cap. 4. sic Angelos describente: *Et primò quidem Civis esse illic (in Cælis) spiritus, potentes, gloriosos, beatos, distinctos in personas, dispositos in dignitates, ab initio stantes in ordine suo, perfectos in genere suo. A Deo conditos divinis laudibus & obsequiis deditos. Hæc omnia legendo comperimus, fide tenemus.*

IV. Dari Angeli non potest naturalis ratione probari.

Dico 2. Dari Angeli nullà ratione naturali convinci potest evidenter. Ita Meratius Valentia &c.

Probatur: Quia potissimè rationes, quæ adhibentur ad demonstrandam existentiam Angelorum sunt istæ: Primò, quia videntur ad Universi pulchritudinem pertinere, cum cederent ad ornamentum; quòd, sicut datur substantia aliqua spiritualis incompleta, detur etiam completa; Secundò, Cæli moventur diversis motibus, qui adscribi non possunt, nisi motoribus Angelis, quos olim Aristoteles, & alii Philosophi intelligentias appellavere: Tertio,

ex mirabilibus effectibus Sagarum, quæ prolati verbulis paucis, mira & stupenda operantur; Idem obsessi, licet ante ignari fuerint, loquuntur diversis linguis, etiam organo linguæ immoto; Iterum Magi Pharaonis stupenda quoque fecerunt signa, producendo serpentes & similia, quæ utique fieri debuerunt, vel per illusionem subducendo virgas, & serpentes veros apponendo: Vel summà celeritate activa passivis applicando, quæ in Deum refundi non possunt, cum alioquin in testimonium falsitatis miracula produxisset; ergò in aliquos spiritus malos & Angelos peccantes; Denique, Dæmones frequenter suggerunt hominibus mala, eosque ad peccata pertrahunt; ergò: Hæc, inquam, sunt rationes, quibus aliqui Angelos demonstrare conantur, sed istæ non convincunt, ergò: probatur min. Non prima, quia multa alia quoque sunt, quæ ad pulchritudinem Universi conducunt, ut alia materia, Corpus simplex, magis frugifera Provincia, &c. quæ tamen defacto non sunt, stante enim rerum possibilitate, Divina voluntas omnium effectrix libera est, ut ponat vel omitat; ergò ex hoc nihil sequitur. Sed nec ex secunda, quia Cæli moveri possunt ab impulsu à Creatore ipsis impresso, vel ex natura sua, vique innatà & inclinatione intrinsecà, vel denique ab ipso Deo, nec in hoc aliquid apparet inconveniens, ergò. Tertia etiam ratio non convincit, quamvis enim verum sit, mira fecisse Magos Pharaonis, mira etiam facere sagas & mira fieri, ipsas frequenter somnare & aliis modis illadi; Obsessos variis linguis loqui, & homines suggestionibus pravis ad malum pertrahi, quæ quidem, licet à Deo non fiant, unde scitur, quòd ista omnia non fiant ab animabus separatis, quæ à corporibus solutæ perspicaciorem intelligendi vim habent, & majorem movendi se & alia, velocitatem, adeoque in illas refundi poterunt illa mira, consequenter non convincunt dari aliquos spiritus malos.

QUÆSTIO II.

Quando & ubi sint Angeli creati?

Circa primam partem Tituli inprimis certum est, Angelos non fuisse ab æterno, sicut nec ullam creaturam, seu spirituales, seu corporales contra Aristotelem & plures alios Philosophos, ex Scriptura & ex cap. Firmiter de summa Trinitate. Attamen nonnulli Patres Græci, ut Gregorius Nazianzenus, Basilii, Damascenus, &c. & etiam aliqui Latini, ut Ambrosius & Hieronymus voluerunt, eos longo tempore ante mundum conditum creatos esse. Econtrà verò D. Augustinus, Gregorius Magnus, Beda, Hugo à S. Victore, & plures alii docent, eos fuisse simul cum mundo condito creatos, ita, ut Cajetanus, Vasquez, Sixtus Senensis dicant in hac re nihil certi dici posse, cum nihil sit ab Ecclesia determinatum, secunda tamen sententia eis probabilior videtur, estque communior, unde etiam cum ea

Dico

V. Solvuntur rationes pro parte affirmantis.

I. Angeli non fuerunt ab æterno.